

Piatok 16. februára 2018

Piesne: ES č. 315, 93

Text: J 12, 34 – 42

„34Odpovedal Mu teda zástup: My sme počuli zo zákona, že Kristus ostane naveky; ako to, že Ty hovoríš, že Syn človeka musí byť povýšený? Kto je to ten Syn človeka? 35Riekol im Ježiš: Ešte na krátky čas je svetlo medzi vami. Choďte, kým máte svetlo, aby vás neprikvačila tma; kto chodí v tme, nevie, kam ide. 36Kým máte svetlo, verte v svetlo, aby ste boli synovia svetla! Keď to Ježiš povedal, odišiel a ukryl sa pred nimi. 37Aj keď toľko veľkých znamení učinil pred nimi, neuverili v Neho, 38aby sa naplnilo slovo proroka Izaiáša, ktoré povedal: Pane, kto uveril nášmu kázaniu a komu bolo zjavené rameno Pánovo? 39Preto oni nemohli uveriť, lebo inde Izaiáš zase hovorí: 40Oslepil im oči a zatvrdil srdcia, aby nevideli očami a nepoznávali srdcom, neobrátili sa, a ja aby som ich neuzdravil. 41To povedal Izaiáš, lebo videl Jeho slávu a hovoril o Ňom. 42Predsa však aj z poprednejších mnohí uverili v Neho, ale nepriznali sa k tomu pre farizejov, aby ich tí nevyhlúčili zo synagógy;“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Bez Svetla ani na krok. Nachádzame sa tretom dni v pôstnom období tohto roka. Pán Ježiš odpovedá zástupu, že Syn človeka musí byť povýšený. On, ktorý na tretí deň po svojom ukrižovaní vstal z mŕtvych, hovorí pravdu. Počas začínajúceho sa pôstneho obdobia, bratia a sestry, vnímajme pôstne obdobie ako možnosť oživiť svetlo svojej viery. A zároveň príležitosť, ako v sebe ponížiť starého človeka a nechať priestor pre vieru, aby rástla. Zo Svetla, ktorým je Pán Ježiš. Aj teraz môžeme intenzívnejšie priniesť v modlitbách pred Neho svoje tlejúce knôty. Svoje bolesti, zlyhania a trápenia. On kráča po ceste utrpenia. To nás vyzýva aj k tomu, aby sme bez svetla nekráčali ďalej. Aby sme neboli ako kresťania, ktorí nesú len svoje lampy, ale ich svetlo je tlejúce či neviditeľné. Ak veríme v Pána Ježiša Krista a každý deň v sebe umŕtvujeme starého Adama a oživujeme nového, do ktorého sme boli pokrstení, sme Jeho nasledovníci. Sme synmi a dcérami Svetla. Nestačí však byť iba nasledovníkmi Svetla. To Svetlo máme niest'. Svedčiť, niest' ho do tmy sveta. Do ľudskej biedy. Nepozerať sa nečinne do svetla, lebo nás oslepí. Ale choďme a čiňme. Svedčme o tom Svetle, ktoré presvietilo tmu. Nehanbime sa svietiť. Možno si predtým chodil, drahý brat a sestra, v tme, a teraz sa hanbiš vyjsť so svetlom viery na povrch. Nie je to ľahké, ale Pán Ježiš ťa k tomu pozýva a povzbudzuje. Sviet'. Urob krok so Svetlom a bez neho ani na krok. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Ty si Svetlo sveta. A do tohto sveta si prišiel, aby si nám svietil. Dokonalé svetlo Tvojho vzkriesenia je večné. Ty si večný a dobrý Boh. Svietiš do našich bolestí a zlyhaní. Do našich slabostí a chorôb. Ďakujem Ti za Tvoju milosť, ktorou nás zalievaš každý deň. Milosť, ktorá presvecuje tmu, aby nás nepohltila. Vylej svojho Ducha na nás, ktorý nás oživí kráčať v Tvojom svetle. Buď Ti česť a sláva naveky vekov. Amen.

kpt. Mgr. Viktor Sabo, evanjelický a. v. vojenský farár, dekan EPS v Akadémii ozbrojených síl gen. M. R. Štefánika v Liptovskom Mikuláši